

Triodion: Förlåtelsens söndag

Aftongudstjänsten

Till "O Herre, jag har ropat till Dig" sjunges först sex stichera till Uppståndelsen från Oktoechos och sedan följande ur Triodion:

7. *Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.*

Herren, min Skapare, tog mig som stoft av jord och formade mig till en levande skapelse; genom att blåsa livets ande i mig gav Han mig en själ. Han ärade mig genom att sätta mig som härskare över alla synliga varelser och genom att göra mig till änglars medarbetare. Men den listige Satan utnyttjade ormen som redskap, lockade mig genom föda, skiljde mig från Guds härlighet och överlämnade mig till jorden, under dödens djupa välde. I Din nåd, o Herre, kalla mig tillbaka igen!

8. *Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlösa Israel från alla dess missgärningar.*

I mitt elände har jag kastat av mig den dräkt som Gud vävt; jag har i olydnad till Dina gudomliga bud, o Herre, följt fiendens råd och är nu klädd i fikonlöv och kläder av skinn. Jag är förbannad till att ur jorden äta mitt bröd i mitt anletes svett, och jorden har blivit förbannad så att den åt mig bär törne och tistel. Men Herre, Du som i de yttersta tiderna genom Jungfrun blev kött, kalla mig tillbaka till Paradiset.

9. *Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.*

Du härliga Paradis, i skönhet oöverträffad, tabernakel som Gud har byggt! Glädje och fröjd som aldrig tar slut, du rättfärdighetens ära, profeternas glädje, de heligas boning! Bed med ljudet av dina löv att Alltings Skapare må öppna portarna som jag med mina överträdelser har stängt, att Han må se mig värdig att få del av Livets träd och av den glädje som jag ägde när jag dväljdes i dig.

10. *Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.*

På grund av olydnad blev Adam fördriven från Paradiset och utslängd från ljuvligheten, lurad av en kvinnas ord. Naken satt han klagande utanför trädgården: "Ve mig!" Låtom oss därför alla skynda att mottaga Fastans tid och höra till Evangeliets undervisning att vi må undfå Kristi nåd och än en gång få en vistelseort i Paradiset.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Adam satt framför Paradiset och sörjde över sin nakenhet, han grät: ”Ve mig! Genom ont bedrägeri blev jag lurad och ledd bort och nu befinner jag mig i landsflykt från min härlighet. Ve mig! I min enfald blev jag avklädd naken och nu sitter jag här i min längtan. O Paradis, nu får jag icke längre taga del av din glädje; nu får jag icke längre se upp till Herren min Gud och Skapare, ty jag skall återvända till den jord varur jag är tagen. Du nåderike och barmhärtige Herre, till Dig ropar jag högt: jag har fallit, var mig nådig!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon enligt Oktoechos som vanligt.

Aposticha

De första verserna från Oktoechos i veckans ton, sedan:

Ära åt Fadern och Sonen och den helige Ande.

Adam blev driven ut ur Paradiset på grund av att han åt från trädet. Sittande framför Paradisets portar grät han och klagade under tårar: ”Ve mig, vilket lidande jag har genomgått i mitt elände! Jag överträdde ett av Mästarens bud och nu är jag berövad varje välsignelse. Du, allraheligaste Paradis! För min skull blev du planterat och för Evas skull är du nu stängt. Bed din Skapare, som även har skapat mig, att jag åter må få njuta av dina blomster.” Herren svarade och sade: ”Jag vill icke att Min skapelse skall förgås, utan att den skall frälsas och komma till kunskapen om sanningen, ty den, som kommer till Mig, skall Jag icke kasta ut.

Nu och alltid och i evigheters evigheter. Amen.

När min Skapare och Frälsare, Kristus Herren, hade kommit ur Ditt sköte, iklädde Han sig min natur och befriade Adam från hans gamla förbannelse. Därför prisar vi dig oupphörligen som sann Guds Moder och Jungfru och med ängelns hälsning ropa vi till dig: Fröjda dig, Härskarinna, försvarare, beskyddare och frälsning av våra själar!